

ת"פ 54733/05/17 - מדינת ישראל נגד אוסמה דאוד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54733-05-17 מדינת ישראל נ' דאוד(עציר)

בפני
בעניין:
כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י פמ"י פלילי - עו"ד מרקס

המאשימה

נגד

אוסמה דאוד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רוזנטל
מטעם סנ"צ

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות ובעבירות שבכתב אישום מתוקן. מדובר בהרשעה ב-3 עבירות של הסתה לטרור לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 וב-8 עבירות של גילוי הזדהות עם ארגון טרור, לפי סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק בטרור.

מכתב האישום עולה, כי בין התאריכים 9.10.2016 עד ל-21.4.2017 פרסם הנאשם בחשבון הפייסבוק שלו פרסומים שיש בהם משום הסתה לטרור וגילוי הזדהות עם ארגון טרור, כאשר הכוונה לארגון החמא"ס ולזרוע הצבאית שלו, גדודי עז אל-דין אל-קסאם. לחשבונו של הנאשם היו 695 חברים. כך למשל, שיבח את יוזם חטיפתו של החייל גלעד שליט; שיבח את המחבל "המהנדס" יחיא עיאש ביום השנה למותו; שיבח את המחבל פאדי קונבר, באותו יום בו זה ביצע פיגוע רצחני בירושלים נגד חיילים בארמון הנציב; ציין לשבח את המחבלת שנהרגה בפיגוע האוטובוס בכביש החוף ביום השנה ה-39 להתרחשותו; בירך מחבל שביצע פיגוע דריסה ביום ביצוע הפיגוע בצומת עפרה ועוד.

הנאשם נעדר עבר פלילי, כבן 27, נשוי ואב לילד פעוט.

המדינה הדגישה בטיעוניה את הקשר שבין פרסומים מהללי טרור לבין האווירה הציבורית בהקשר זה, במיוחד בתקופה המתאפיינת ב"גל פיגועים". המדינה מבקשת להטיל על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר, דהיינו חלקו התחתון של מתחם ענישה נטען שבין 12 ל-24 חודשים. ב"כ המאשימה היפנה לת"פ (י-ם) 44920-12-14 מ"י נ' **עאבדין** (מיום 9.6.2015) וכן לעניין ת"פ (י-ם) 44790-12-14 מ"י נ' **ביומי** (מיום 22.6.2015).

הסניגור מנגד עותר לעונש קל בהרבה בהתבסס על מתחם ענישה שנע סביב חודשי מאסר בודדים בנסיבות הדומות לנסיבות לעניינו [ת"פ (י-ם) 44823-12-14 מ"י נ' רונידי (מיום 28.6.2015)].

דין והכרעה

הערך המוגן

העבירות בהן הורשע הנאשם הן חלק ממארג "עבירות הביטחון" הפוגעות במרקם החיים הפרטי והציבורי ומבקשות לערערו. הערך המוגן הוא השמירה על החיים ושמירה על הסדר הציבורי. הטרור נועד לזרוע פחד ובהלה הן ברמה הפרטית והן ברמה הציבורית, ובכך נועד לפרום את חוטי השתי-וערב של חיי האדם והחברה, בחתירה תחת הביטחון האישי והציבורי כאחד. בהקשר זה ר' את הצעת חוק המאבק בטרור, התשע"ה-2015 (ה"ח הממשלה, 494, מיום 31.8.2015, עמ' 1066) והאמור בה לגבי מטרות החוק.

ובעניינו, העבירות בהן הורשע הנאשם נוגעות לאירועי טרור בעבר, למחבלים מן העבר, וכן לפיגועי טרור שבוצעו "בזמן אמת" ולמבצעייהם, באופן שיש בו תמיכה בטרור כתופעה בכלל, ותמיכה בטרור בגל הפיגועים האחרון בפרט, כאשר הזיקה בין פרסומים לבין שלהוב היצרים ופעולות בשטח, הוכח יותר מפעם אחת. כוחם של דימויים ומילים הוא רב, ובעידן האינטרנט, התהודה לכל פרסום היא רבה ולעתים ההשפעה "בשטח" אינה מבוטלת. במציאות הנוכחית, הקשר בין מילים למעשים הוא הדוק, ולפינו "מעגל שוטה" שבו מתקיים קשר בין "סיבה" ל"מסובב": פעולות טרור מזינות תגובות משבחות, ואלו בתורן, מעודדות ביצוע עוד ועוד פעולות מסוג זה.

קביעת מתחם הענישה

מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה. על הערך המוגן ומידת הפגיעה בו עמדתי לעיל. אשר לנסיבות ביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק העונשין), ניתן למנות לחומרה את העובדה שמדובר בפרסום חוזר ונשנה של דברי שבח ועידוד לטרור מתוך מטרה לעודד מעשי טרור, המתפרש על פני כחצי שנה, כאשר מדובר במאות "חברים" של הפרופיל. בנסיבות אלו חזקה על הנאשם, כי הבין היטב את מעשיו והיה בשליטה מלאה עליהם, בכל פעם מחדש, ויכול היה להימנע מעשותם, בכל פעם מחדש.

אשר לענישה הנוהגת ומתחמי הענישה המוצעים, שמעתי את טענות הצדדים. מפנה לסקירת הפסיקה בגזר דין שנתתי ביום 2.2.2017 בעניינו של **זגארי** (ת"פ 42379-12-16), שם התייחסתי גם לחלק מהפסיקה שהגישה המדינה היום, וקבעתי מתחם ענישה שבין 6 ל-18 חודשי מאסר וגזרתי על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בנסיבות של היעדר עבר פלילי, כאשר דובר בעבירות רבות יותר ובתפוצה רבה יותר לפרסומים. בית המשפט המחוזי הותיר את גזר הדין על כנו, אם כי קבע כי ייתכן והוא קל מדי בנסיבות העניין, וכן קבע מתחם ענישה שבין 5 ל-25 ח' מאסר, אם כי בנסיבות חמורות מהנסיבות שלפנינו [עפ"ג 35557-03-17 (מיום 12.7.2017) - **הערעור בעניין זגארי**]. לכן, בהתאם לפסיקה האמורה, ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות [מספר העבירות, סוג הפרסומים וחומרתם, כפי שעמד על כך בצדק ב"כ המאשימה, ומיעוט ה"חברים" (מאות לעומת אלפים)], מעמיד את מתחם הענישה על 5 - 20 חודשי מאסר.

בענייננו מדובר ב-8 עבירות של גילוי הזדהות עם ארגון טרור וב-3 עבירות של הסתה לטרור. הצדדים לא העלו טענה זו, אך יש מקום לקבוע מתחם אחד לכל העבירות, אשר מהוות "אירוע אחד" על-פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, בין היתר, מבחינת המניע, דרך הפעולה והקשר שבין הפעולות בתוך אותו אירוע (ר' בהקשר זה: ע"פ 4910/13 בני ג' אבר נ' מ"י (מיום 29.10.2014)). בשים לב לכל האמור, יש מקום לקבוע מתחם ענישה כפי שציינתי.

המיקום בתוך המתחם

אשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם ניתן להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בעבירה (סעיף 40"א לחוק העונשין) ובהן: גילו של הנאשם; היעדר עברו הפלילי והעובדה שהודה במעשים המיוחסים לו ונטל אחריות. לנוכח כל אלה, יש להציב את הנאשם בשליש הראשון של המתחם.

סיכום וגזר דין

לנוכח כל המפורט ובהתחשב בהערות בית המשפט המחוזי בערעור בעניין זגארי, ובהתחשב בכך שנסיבות המקרה שלפניי קלות יותר באופן יחסי, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ;

ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה בה הורשע, במשך שנתיים מיום שחרורו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' תשרי תשע"ח, 24 ספטמבר 2017, בנוכחות הצדדים.